

1. Cor. 7. cem d, in quo vocatus est, in hoc debet manere, & in una locari Ecclesia. Que enim per turpe lucrum in Ecclesiasticis rebus efficiuntur, aliena consistunt à Deo: ad clericis huius necessitatem studia sunt diversa. Ex his vitæ verò huius necessitas corporis e oportuna. Ait enim Apostolus: Ad ea, que mihi opus erant, & his, qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Et hæc quidem in hac à Deo servanda e urbe. Ceterum in villis ß, quæ foris sunt, propter inopiam hominum indulgeatur. CORR. ROM. a A Deo servanda.] Antea legebatur, in hac urbe servandum. Emendatum est ex Anastasii exemplaribus. Græcè enim est, in τῆς τῆς ἑποφωραίας πόλεως. Apud Irenæum est, in hac servanda urbe. ß Villis.] Græcè est, χωρίων, quod latius patet. Significat enim sæpe regiones. ¶ PITH. 1 Lucr.] V. C. Commodi. 2 Quod.] V. C. quia.

GRATIAN. SED dux Ecclesiæ intelliguntur Ecclesiæ duarum civitatum, in quibus nullus debet conscribi. Unde statutum est

II. IN CALCHEDONENSI CONCILIO, c. 10. [an. 451. in Bithynia.] De eodem.

Clericum h in duarum Ecclesiis Civitatum eodem tempore conscribi non oportet.

GRATIAN. SED e contra nonnumquam Episcopus civitatis unius, efficitur Archiepiscopus alterius civitatis: nec tamen prior Ecclesiam deserit: sed prior Ecclesia, quasi commendata relinquitur, secunda, quasi titulata habetur. Unde scribit

III. LEO IV. 3. [fortè c. an. 850. Romæ.] In una Ecclesia titulatus, alteram sibi commendatam potest habere.

Qui plures Ecclesias retinet; unam quidem titulata, aliam verò sub commendatione retinere debet. PITH. 3 Leo IV.] Addit V. C. Episcopus Britannia. 4 Unam &c.] V. C. una quidem titulata, alia. 5 Retinere debet.] V. C. tenenda sunt.

GRATIAN. SIC intelligendum est & illud

IV. AGATHENSIS CONCILII, c. 57. k. [an. 506. in Gallia.] Duobus Monasteriis unus Abbas præesse non potest.

UNUM Abbatem 1 duobus Monasteriis præidere interdicitur.

POTEST etiam utrique tamquam titulata m præesse; sed jure speciali, non communi. Unde

V. GREGORIUS I. lib. 2. Epist. 13. seu c. 52. ad Agnellum Episcopum. [an. 592. Romæ in Campaniam.] Unus Episcopus duobus præficitur Ecclesiis.

RELATIO Cleri simul & populi Tarracensis a nos valde lætificat ob hoc, quod de tua Fraternitate bona testatur: Et quia defuncto Petro Pontifice suo sibi Cardinalem postulatum constituit te Sacerdotem; eorum vota necessario complenda esse prævidimus. & infra. §. 1. Tota igitur mentis intentione ita lucrum animarum Deo nostro facere festinato, ut digna te merces ante ejus conspectum in die retributionis inveniat. Quidquid verò de prædictæ rebus Ecclesiæ, vel ejus patrimonio, seu Cleri ordinatione, promotione, & omnibus generaliter ad eum pertinentibus solerter, atque canonicè ordinare, facerèque provideris; liberam habebis (quippe ut Sacerdos proprius) modis omnibus facultatem.

CORR. ROM.] Alia est sententia B. Gregorii, ac Gratiani putare videatur. Hunc enim Agnellum, qui antea Fundorum erat Episcopus, quod ea civitas ab hoste esset vastata, Tarracina Cardinalem constituit Sacerdotem, ut in sequenti capite. De qua re notatum est supra, dist. 71. c. fraternitatem. ¶ Tarracensis.] Sic est emendatum ex vetustis, cum in vulgaris esset, Tarracensis gentis. In originali autem legitur, Tarracina degentis.

VI. IDEM ibid. [an. 592. Romæ in Campaniam.] Illud quoque o Fraternitatem tuam scire necesse est, quoniam licet te prædictæ Tarracensis Ecclesiæ Cardinalem esse constitutum Sacerdotem, ut & Fundensis Ecclesiæ Pontifex esse non desinas; nec curam gubernationemque ejus prætereas: quia ita Fraternitatem tuam sæpe dictæ Tarracensis Ecclesiæ, sicut præfati sumus, præesse præcipimus; ut antedictæ Fundensis Ecclesiæ tibi jura, potestatemque nullo modo subtrahamus.

CORR. ROM.] In vetustis codicibus hoc est conjunctum superiori, quemadmodum in ipsa Epistola, & apud Anselmum.

GRATIAN. SED aliud est transferri, atque aliud propria temeritate transire. Illud Apostolica autoritate fieri licet; hoc verò omnimodis prohibetur. §. 1. Sicut autem duabus Ecclesiis unus præponi non debet; ita nec una Ecclesia inter plures dividi valet. Unde legitur

IV. IN REMENSI CONCILIO. [fortè an. 813. in Gallia.] Una Ecclesia duobus Sacerdotibus dividi non potest.

Sicut e in unaquaque Ecclesia unus Presbyter debet esse; ita ipsa, quæ sponsa, vel uxor ejus dicitur, non potest dividi inter plures Presbyteros: sed unum tantummodo habeat Sacerdotem, qui eam castè, & sincerè regat. Unde interdicitur, ut nullus præsumat Ecclesiam inter duos, vel plures dividere:

GRATIAN. SED dux Ecclesiæ intelliguntur Ecclesiæ duarum civitatum, in quibus nullus debet conscribi. Unde statutum est

II. IN CALCHEDONENSI CONCILIO, c. 10. [an. 451. in Bithynia.] De eodem.

Clericum h in duarum Ecclesiis Civitatum eodem tempore conscribi non oportet.

GRATIAN. SED e contra nonnumquam Episcopus civitatis unius, efficitur Archiepiscopus alterius civitatis: nec tamen prior Ecclesiam deserit: sed prior Ecclesia, quasi commendata relinquitur, secunda, quasi titulata habetur. Unde scribit

III. LEO IV. 3. [fortè c. an. 850. Romæ.] In una Ecclesia titulatus, alteram sibi commendatam potest habere.

Qui plures Ecclesias retinet; unam quidem titulata, aliam verò sub commendatione retinere debet. PITH. 3 Leo IV.] Addit V. C. Episcopus Britannia. 4 Unam &c.] V. C. una quidem titulata, alia. 5 Retinere debet.] V. C. tenenda sunt.

GRATIAN. SIC intelligendum est & illud

IV. AGATHENSIS CONCILII, c. 57. k. [an. 506. in Gallia.] Duobus Monasteriis unus Abbas præesse non potest.

UNUM Abbatem 1 duobus Monasteriis præidere interdicitur.

POTEST etiam utrique tamquam titulata m præesse; sed jure speciali, non communi. Unde

V. GREGORIUS I. lib. 2. Epist. 13. seu c. 52. ad Agnellum Episcopum. [an. 592. Romæ in Campaniam.] Unus Episcopus duobus præficitur Ecclesiis.

RELATIO Cleri simul & populi Tarracensis a nos valde lætificat ob hoc, quod de tua Fraternitate bona testatur: Et quia defuncto Petro Pontifice suo sibi Cardinalem postulatum constituit te Sacerdotem; eorum vota necessario complenda esse prævidimus. & infra. §. 1. Tota igitur mentis intentione ita lucrum animarum Deo nostro facere festinato, ut digna te merces ante ejus conspectum in die retributionis inveniat. Quidquid verò de prædictæ rebus Ecclesiæ, vel ejus patrimonio, seu Cleri ordinatione, promotione, & omnibus generaliter ad eum pertinentibus solerter, atque canonicè ordinare, facerèque provideris; liberam habebis (quippe ut Sacerdos proprius) modis omnibus facultatem.

CORR. ROM.] Alia est sententia B. Gregorii, ac Gratiani putare videatur. Hunc enim Agnellum, qui antea Fundorum erat Episcopus, quod ea civitas ab hoste esset vastata, Tarracina Cardinalem constituit Sacerdotem, ut in sequenti capite. De qua re notatum est supra, dist. 71. c. fraternitatem. ¶ Tarracensis.] Sic est emendatum ex vetustis, cum in vulgaris esset, Tarracensis gentis. In originali autem legitur, Tarracina degentis.

VI. IDEM ibid. [an. 592. Romæ in Campaniam.] Illud quoque o Fraternitatem tuam scire necesse est, quoniam licet te prædictæ Tarracensis Ecclesiæ Cardinalem esse constitutum Sacerdotem, ut & Fundensis Ecclesiæ Pontifex esse non desinas; nec curam gubernationemque ejus prætereas: quia ita Fraternitatem tuam sæpe dictæ Tarracensis Ecclesiæ, sicut præfati sumus, præesse præcipimus; ut antedictæ Fundensis Ecclesiæ tibi jura, potestatemque nullo modo subtrahamus.

CORR. ROM.] In vetustis codicibus hoc est conjunctum superiori, quemadmodum in ipsa Epistola, & apud Anselmum.

GRATIAN. SED aliud est transferri, atque aliud propria temeritate transire. Illud Apostolica autoritate fieri licet; hoc verò omnimodis prohibetur. §. 1. Sicut autem duabus Ecclesiis unus præponi non debet; ita nec una Ecclesia inter plures dividi valet. Unde legitur

IV. IN REMENSI CONCILIO. [fortè an. 813. in Gallia.] Una Ecclesia duobus Sacerdotibus dividi non potest.

Sicut e in unaquaque Ecclesia unus Presbyter debet esse; ita ipsa, quæ sponsa, vel uxor ejus dicitur, non potest dividi inter plures Presbyteros: sed unum tantummodo habeat Sacerdotem, qui eam castè, & sincerè regat. Unde interdicitur, ut nullus præsumat Ecclesiam inter duos, vel plures dividere:

NON enim potest utrique præidere, tamquam titulata: sed uni tamquam commendata, alteri verò tamquam titulata præesse valet.

SI UNAM VOLUERIT RELINQUERE, AN LICEAT ET AD ALIAM TRANSIRE. QUÆSTIO II.

QUI verò relicta sua Ecclesia ad aliam transire voluerit, nequaquam sine Dimissoria literis sui Episcopi suscipiatur. Unde legitur

I. IN SEXTA SYNODO a, c. 17. [an. 692. Constantinopoli.] Sine Dimissoria literis in aliena Ecclesia Clericus non ordinetur.

Quoniam diversarum Ecclesiarum Clerici suas, in quibus ordinati sunt, Ecclesias relinquunt, ad alios concurrunt Episcopos, & ignorante a Episcopo proprio in alienis constituuntur Ecclesiis, ubi contingit ß eos sine examinatione permanere; præcipimus amodo, ut nullus Clericorum omnino, in quocumque gradu sit, licentiam habeat sine Dimissoria literis sui Episcopi in altera constitui Ecclesia. Qui verò hoc amodo non observaverit; ad opprobrium ejus y qui ordinaverit eum, deponatur tam ipse, quam qui eum sine ratione susceperit. CORR. ROM. a Ignorante.] Græcè est, ἄγνοος διὰ τὴν ἀναισθησίαν, id est, sine sententia proprii Episcopi. ß Ubi contingit.] Græcè legitur, ἐν τῆς τῆς ἐπίσκοπου ἀποσταύσεως ἀνὰ κατὰ κράτος, id est, atque sine evenit, ut ipsi reddantur non subiecti. y Ad opprobrium ejus.] Græcè, ἐπιὶ ὁ μὴ τὸν ἀπὸ τῆς τῆς παραβολῆς ἀποσταύσει, ἀλλὰ κατὰ κράτος, τὸ γὰρ τῆς ἀποσταύσεως ἀνὰ κατὰ κράτος, καὶ αὐτῶν, id est, Nam qui à presentî tempore hoc non observat, sed quantum in se est, eum, qui ipsi manus imposuit, dedecorat; deponatur, &c.

PITH. 1 Ubi contingit eos sine exam. perm.] 2. V. C. Græci. Ex hoc contingit eos sine subiectione manere.

II. Item ex CONCILIO HISPALENSI II. c. 3. [an. 619. in Hispania.] Ad aliam Ecclesiam transire Clerico non licet, si propriis Ministeriis sua fuerit destituta.

Placuit, ut si quis Clericus ministeriis Ecclesiæ propriæ destitutus, ad aliam transire fecerit; compellente, ad quem fugerit, Sacerdote ad Ecclesiam, quam prius incoluerat, remittatur. Qui verò eum susceperit, nec statim sine ullo nisi exceptionis ad propriam Ecclesiam remittendum elegerit; quamdiu eum retinuerit, communionem se privatam agnoscat. Desertorem autem Clericum cingulo honoris, atque ordinis sui exutum, aliquo tempore Monasterio relegari convenit; sicque postea in ministerium Ecclesiæ ordinis revocari. Nam non poterit in talibus propagationis a abolere licentia, nisi fuerit in eis propter corruptionem disciplina subsecuta correctio. CORR. ROM. a Propagationis.] In Concilio editionibus, & codicibus Vaticanis partim est, propagationibus, partim, pervagationis. In codice verò Luciani Regio legitur, pervocationis.

III. CALCHEDONENSI CONCILIO, c. 10. [an. 451. in Bithynia.] Nihil commune habeat cum Ecclesia priori, qui de una ad aliam translatus est.

SI quis jam translatus est ab alia Ecclesia in aliam 2; nihil habeat commune cum priorè Ecclesia, five sub hac Ecclesia constitutus Martyris, five in parochiis 4, five Xenodochiis 3, aut eorum negotiis. Eos verò, qui aut fuerint post ordinationem huius magnæ & universalis Synodi agere quæ prohibita sunt; statuit sancta Synodus cadere de proprio gradu. PITH. 2 Ab alia Ecclesia in aliam.] V. C. ab alia in aliam Ecclesiam. 3 Parochiis five xenodochiis.] V. C. ptochiis, vel ex Synodis. Alia versio, vel ad ipsam pertinentibus Martyris vel Synodis, vel pauperum rebus.

SED aliud est transferri, atque aliud propria temeritate transire. Illud Apostolica autoritate fieri licet; hoc verò omnimodis prohibetur. §. 1. Sicut autem duabus Ecclesiis unus præponi non debet; ita nec una Ecclesia inter plures dividi valet. Unde legitur

IV. IN REMENSI CONCILIO. [fortè an. 813. in Gallia.] Una Ecclesia duobus Sacerdotibus dividi non potest.

Sicut e in unaquaque Ecclesia unus Presbyter debet esse; ita ipsa, quæ sponsa, vel uxor ejus dicitur, non potest dividi inter plures Presbyteros: sed unum tantummodo habeat Sacerdotem, qui eam castè, & sincerè regat. Unde interdicitur, ut nullus præsumat Ecclesiam inter duos, vel plures dividere:

GRATIAN. SED dux Ecclesiæ intelliguntur Ecclesiæ duarum civitatum, in quibus nullus debet conscribi. Unde statutum est

II. IN CALCHEDONENSI CONCILIO, c. 10. [an. 451. in Bithynia.] De eodem.

Clericum h in duarum Ecclesiis Civitatum eodem tempore conscribi non oportet.

GRATIAN. SED e contra nonnumquam Episcopus civitatis unius, efficitur Archiepiscopus alterius civitatis: nec tamen prior Ecclesiam deserit: sed prior Ecclesia, quasi commendata relinquitur, secunda, quasi titulata habetur. Unde scribit

III. LEO IV. 3. [fortè c. an. 850. Romæ.] In una Ecclesia titulatus, alteram sibi commendatam potest habere.

Qui plures Ecclesias retinet; unam quidem titulata, aliam verò sub commendatione retinere debet. PITH. 3 Leo IV.] Addit V. C. Episcopus Britannia. 4 Unam &c.] V. C. una quidem titulata, alia. 5 Retinere debet.] V. C. tenenda sunt.

GRATIAN. SIC intelligendum est & illud

IV. AGATHENSIS CONCILII, c. 57. k. [an. 506. in Gallia.] Duobus Monasteriis unus Abbas præesse non potest.

UNUM Abbatem 1 duobus Monasteriis præidere interdicitur.

POTEST etiam utrique tamquam titulata m præesse; sed jure speciali, non communi. Unde

V. GREGORIUS I. lib. 2. Epist. 13. seu c. 52. ad Agnellum Episcopum. [an. 592. Romæ in Campaniam.] Unus Episcopus duobus præficitur Ecclesiis.

RELATIO Cleri simul & populi Tarracensis a nos valde lætificat ob hoc, quod de tua Fraternitate bona testatur: Et quia defuncto Petro Pontifice suo sibi Cardinalem postulatum constituit te Sacerdotem; eorum vota necessario complenda esse prævidimus. & infra. §. 1. Tota igitur mentis intentione ita lucrum animarum Deo nostro facere festinato, ut digna te merces ante ejus conspectum in die retributionis inveniat. Quidquid verò de prædictæ rebus Ecclesiæ, vel ejus patrimonio, seu Cleri ordinatione, promotione, & omnibus generaliter ad eum pertinentibus solerter, atque canonicè ordinare, facerèque provideris; liberam habebis (quippe ut Sacerdos proprius) modis omnibus facultatem.

CORR. ROM.] Alia est sententia B. Gregorii, ac Gratiani putare videatur. Hunc enim Agnellum, qui antea Fundorum erat Episcopus, quod ea civitas ab hoste esset vastata, Tarracina Cardinalem constituit Sacerdotem, ut in sequenti capite. De qua re notatum est supra, dist. 71. c. fraternitatem. ¶ Tarracensis.] Sic est emendatum ex vetustis, cum in vulgaris esset, Tarracensis gentis. In originali autem legitur, Tarracina degentis.

VI. IDEM ibid. [an. 592. Romæ in Campaniam.] Illud quoque o Fraternitatem tuam scire necesse est, quoniam licet te prædictæ Tarracensis Ecclesiæ Cardinalem esse constitutum Sacerdotem, ut & Fundensis Ecclesiæ Pontifex esse non desinas; nec curam gubernationemque ejus prætereas: quia ita Fraternitatem tuam sæpe dictæ Tarracensis Ecclesiæ, sicut præfati sumus, præesse præcipimus; ut antedictæ Fundensis Ecclesiæ tibi jura, potestatemque nullo modo subtrahamus.

CORR. ROM.] In vetustis codicibus hoc est conjunctum superiori, quemadmodum in ipsa Epistola, & apud Anselmum.

GRATIAN. SED aliud est transferri, atque aliud propria temeritate transire. Illud Apostolica autoritate fieri licet; hoc verò omnimodis prohibetur. §. 1. Sicut autem duabus Ecclesiis unus præponi non debet; ita nec una Ecclesia inter plures dividi valet. Unde legitur

IV. IN REMENSI CONCILIO. [fortè an. 813. in Gallia.] Una Ecclesia duobus Sacerdotibus dividi non potest.

Sicut e in unaquaque Ecclesia unus Presbyter debet esse; ita ipsa, quæ sponsa, vel uxor ejus dicitur, non potest dividi inter plures Presbyteros: sed unum tantummodo habeat Sacerdotem, qui eam castè, & sincerè regat. Unde interdicitur, ut nullus præsumat Ecclesiam inter duos, vel plures dividere:

QUI Ecclesia Christi uxor & sponsa debet esse, non sordidum; sicut Calixtus Papa f testatur.

CONDUCTITIS quoque Presbyteris Ecclesiæ committi non debet. Unde

V. INNOCENTIUS II. in Synodo Romana, c. 10. [an. 1139. Romæ.] Conductitibus Presbyteris Ecclesiæ non committatur.

PRæcipimus etiam, ne conductitis Presbyteris Ecclesiæ committantur: & unaquæque Ecclesia, cui facultas superest, proprium habeat Sacerdotem.

CORR. ROM.] Hoc caput iisdem verbis repetit Eugenius III. in Concilio Lateranensi: quod extat in Vaticana Bibliotheca.

AN PROCURATIONES SECULARIUM NEGOTIORUM CLERICIS LICEAT SUSCIPERE. QUÆSTIO III.

QUOD autem Clerici secularium negotiorum procuratores esse non valeant, autoritate Carthaginensis Concilii primi probatur: in quo Nicolaus a Episcopus Culinianus dixisse legitur, c. 6.

CORR. ROM. a Nicaenus.] Emendata est hæc inscriptio ex ipso Concilio, & vetustis Gratiani codicibus, cum antea mendose legeretur, Nicolaus Papa Episcopus Culinianus. Pertinet autem hic titulus ad c. credo, proxime post Paleam interjectam sequens.

I. IN CONCILIO CALCHEDONENSI, c. 3. [an. 451. in Bithynia.] P A L E A.

PERvenit a in sanctam Synodum, quia de eis, qui in Clero alienarum possessionum conductiones, & seculares causas suscipiunt: & seiplos quidem à ministeriis sanctis per delicta separant; ad domos autem Secularium concurrent, & substantiarum eorum gubernationes avaritiæ causâ suscipiunt. Decrevit igitur sancta & magna Synodus, neminem deinceps eorum, hoc est, non Episcopum, five Clericum, aut Monachum conducere possessiones, aut misceri clericibus procuratoribus: nisi forte, qui Legibus ad Minorum ætatum tutelam, five procuraciones inexcusabiles attrahantur; aut qui ipsius civitatis Episcopus Ecclesiasticarum rerum commiserit gubernacula; vel Orphanorum, aut Viduarum, quæ indefensa sunt, aut earum personarum, quæ maxime Ecclesiastico indigent adminiculo propter timorem Dei. Si quis verò transgressus fuerit hæc Statuta, correctioni b Ecclesiasticæ subiacet.

CORR. ROM.] Hic idem Canon tertius Concilii Calchedonensis assertur supra, dist. 86. c. fin. ex alia versione. Abest autem hæc Palea à collatis exemplaribus, exceptis duobus.

II. IN CONCILIO CARTHAGINENSI I. c. 6. [an. 348. in Africa.] Qui Clero amicos sunt, secularium possessionum procuratores non fiant.

REdo c placere suggestionem meam Sanctitati vestræ, & desiderare vobis, ut qui serviunt Deo, & annexi sunt Clero, accedant ad actiones d, seu administrationes, vel procuraciones domorum. Gratus Episcopus dixit; & Apostolorum statuta sunt, que dicunt e: Nemo militans Deo implicat 1 se negotiis secularibus. Proinde aut Clerici sint sine actionibus domorum: aut actores sine officio Clericorum. Universi dixerunt: aut actores sine officio Clericorum. PITH. 1 Implicat.] V. C. ingerit.

III. Item ex CONCILIO CARTHAGINENSI III. c. 15. [an. 397. ibid.] De eodem.

PLacuit f 2, ut Episcopi, Presbyteri, & Diaconi, vel Clerici non sint conductores, neque Procuratores, neque ullo turpi, vel inhonesto negotio victum querant: quia respicere debent scriptum esse e: Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus. PITH. 2 Placuit.] Aliis verbis refertur in Cod. MS.

IV. Item ex EPISTOLA Cypriani ad Presbyteros, & Diaconos, & plebem Furnitanorum, lib. 1. Epist. 9. [c. an. 256. ibid.] Secularium negotiorum procuracionem Clerici non suscipiant.

CYPrianus b Presbyteris, & Diaconis, & plebi Furnis constitentibus 1 salutem. Jampridem in Concilio Episcoporum est statutum, ne quis de Clericis, & Dei Ministris tutorem, vel curatorem testamentum suo constituat k: quando singuli divino Sacerdotio honorati, & in Clerico ministerio constituti, non nisi altari & sacrificiis deservire, & precibus que orationibus vacare debeant. Scriptum est enim: Nemo militans Deo obligat se negotiis m secularibus, ut possit placere ei, qui n se probavit. & infra. §. 1. Quod Episcopi, & Antecessores nostri religiose considerantes, &

salubriter providentes censuerunt, ne quis frater excedens ad tutelam, vel curam Clericum nominaret: ac si quis hoc fecisset; non offerretur pro eo: nec sacrificium pro dormitione ejus celebraretur. Neque enim o apud altare Dei o Dist. 88. meretur nominari in Sacerdotum prece, qui ab Altari Sacerdotes, & Ministros voluit avocare.

Item ex eadem. [c. an. 256. ibid.] Non licet Clericis militariis, & secularibus rebus obligari.

Militariis p a, & laicis secularibus obligari non debent, qui Divinis rebus, & spiritualibus occupati, ab Ecclesia recedere, & ad terrenos, & seculares actus vacare non possunt. CORR. ROM. a Militariis.] Vera lectio est, molestiis. Sed quia est initium Capitis, non est mutatum: alia autem nonnulla & in hoc, & in antecedenti Capite emendata sunt.

Item ex eadem. [c. an. 256. ibid.] Secularibus negotiis Clerici non obligentur.

HI, qui in Ecclesia a Domini ad ordinationem Clericam a Ivo, p. 6. promovuntur; in nullo ad administrationem Divinam avocentur: nec molestiis, & negotiis secularibus obligantur b: sed in honore sportularum Fratrum, tamquam decimas ex fructibus accipientes; ab altari & sacrificiis non recedant: sed die ac nocte celestibus rebus, & spiritualibus serviant.

CORR. ROM. a Clericam.] Restituta est vera lectio Cypriani, quam manuscripti vetustissimi codices retinent. Et lib. 2. Epist. 5. bis, & l. 3. Epist. 21. prope finem, in omnibus Cypriani codicibus legitur, ordinatio Clerica, & Epistola Clerica. b Obligantur.] Emendatus & locupletatus est hic locus ex originali impresso, & manuscripto.

Item, ut supra, CYPRIANUS ibidem. [c. an. 256. ibid.] De eodem.

Sacerdotium f decretum i religiose, & necessariè factum i servetur à nobis: simul & ceteris Fratribus detur exemplum, ne quis Sacerdotes, & Ministros Dei, altari ejus, & Ecclesiæ vacantes, ad seculares molestias devocet. Observari enim de cetero poterit, ne ultra hoc fiat circa personam Clericorum; si quod nunc factum est, fuerit vindicatum.

AN CLARIS ET FULGIDIS VESTIBUS EIS ORNARI EXPEDIAT. QUÆSTIO IV.

QUOD verò fulgidis & claris vestibus eis ornari non liceat, jubetur

I. IN SEPTIMA SYNODO, in qua sic statutum est, c. 16. [an. 787. in Bithynia.] Corripitur Clerici, qui unguentis, & claris vestibus fulgidis lascivium.

OMnis a jactantia, & ornatura corporalis à sacro Ordine aliena est. Eos ergo Episcopos, vel Clericos, qui se fulgidis & claris vestibus ornant, emendari oportet. Quod si in hoc permanerint, Epitimo tradantur. Similiter & eos, qui unguentis inunguntur. §. 1. Quoniam verò radice amaritudinis exorta contaminatio facta est in Ecclesia Catholica, Christianos calumniantium hæresis a, & h, qui hanc receperunt, non solum imaginarias b picturas 2 abominati sunt, sed etiam omnem reverentiam repulerunt, eos, qui religiose ac pie vivunt, offendentes (ac per hoc completur in eis, quod scriptum est c: Abominatio est peccatorum Dei cultus.) Igitur, si inventi fuerint deridentes eos, qui vilibus, & religiosis vestibus amicti sunt, per Epitimum corripantur. §. 2. A præcis enim ulque temporibus 3 omnis sacras vir cum mediocri & vili d veste comvertatur. Omne quippe, quod non propter necessitatem suam, sed propter venustatem accipitur, elationis habet calumniam, quemadmodum magnus ait Basilus e. Sed neque ex ferocis texturis vestem quis variatam induebat: neque apponebat variorum colorum ornamenta in summitate f 4 vestimentorum. Audierant enim ex Deifona lingua, quia e: Qui molibus vestitur, in domibus Regum sunt. CORR. ROM. a Hæresis.] Cum antea legeretur, Hæreticorum; sic est emendatum ex Anastasio, & Ivone, & respondet Græcæ voci, αἰετός: atque ex iisdem nonnulla alia sunt restituta.

PITH. 1 Ek.] V. C. etiam. 2 Picturas.] V. C. scripturas. 3 A præcis enim usque temp.] V. C. præcis enim temporibus. 4 Summitate.] V. C. summitatibus.

II. Item ex SYNODO SEXTA, c. 27. [an. 692. Constantinopoli.] Clerici five in itinere ambulantes, five alibi degentes, congruis sibi vestibus utantur.

NULLUS eorum, qui connumerantur in Clero, vestimentum indecens habent, five in civitate degens, five in itinere ambulans: sed stolis utatur, quæ concessæ sunt Clericis. Si

salubriter providentes censuerunt, ne quis frater excedens ad tutelam, vel curam Clericum nominaret: ac si quis hoc fecisset; non offerretur pro eo: nec sacrificium pro dormitione ejus celebraretur. Neque enim o apud altare Dei o Dist. 88. meretur nominari in Sacerdotum prece, qui ab Altari Sacerdotes, & Ministros voluit avocare.

Item ex eadem. [c. an. 256. ibid.] Non licet Clericis militariis, & secularibus rebus obligari.

Militariis p a, & laicis secularibus obligari non debent, qui Divinis rebus, & spiritualibus occupati, ab Ecclesia recedere, & ad terrenos, & seculares actus vacare non possunt. CORR. ROM. a Militariis.] Vera lectio est, molestiis. Sed quia est initium Capitis, non est mutatum: alia autem nonnulla & in hoc, & in antecedenti Capite emendata sunt.

Item ex eadem. [c. an. 256. ibid.] Secularibus negotiis Clerici non obligentur.

HI, qui in Ecclesia a Domini ad ordinationem Clericam a Ivo, p. 6. promovuntur; in nullo ad administrationem Divinam avocentur: nec molestiis, & negotiis secularibus obligantur b: sed in honore sportularum Fratrum, tamquam decimas ex fructibus accipientes; ab altari & sacrificiis non recedant: sed die ac nocte celestibus rebus, & spiritualibus serviant.

CORR. ROM. a Clericam.] Restituta est vera lectio Cypriani, quam manuscripti vetustissimi codices retinent. Et lib. 2. Epist. 5. bis, & l. 3. Epist. 21. prope finem, in omnibus Cypriani codicibus legitur, ordinatio Clerica, & Epistola Clerica. b Obligantur.] Emendatus & locupletatus est hic locus ex originali impresso, & manuscripto.

Item, ut supra, C